

ἀπνισμοῦ—εὐλαδῆς μνημόσυνον εἰς ἱε-
ράν ἀνάμνησιν τῶν ἐν τῇ Ἑπταλόφῳ
ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος πεσόντων
ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐστεμμένου
μάρτυρος.

Τὸ αὐριῶν ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ
ναῶ—τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου— θρη-
σκευτικόν, ὑπὸ φιλοπάτριδος ὁμάδος
τελούμενον—εἰς ὃ βεβαίως θέλει συγ-
ρεύσῃ ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς— δύνатаι νὰ
θεωρηθῇ ὡς συμπλήρωμα τοῦ σημε-
ρινοῦ.

Εὐκταῖον θὰ ἦτο, ἐὰν ἐν ἀπάσαις
ταῖς πόλεσι, ταῖς κόμαις καὶ τοῖς χω-
ρίοις, ὅπουδήποτε τῆς γῆς κατοικοῦσιν
Ἕλληνες καὶ ὅπου ἀνυπερβλήτα κω-
λύματα δὲν ὑφίστανται, ἐτελοῦντο ἅ-
παξ τοῦ ἔτους, τῇ 28 ἢ τῇ 29 μαΐου,
ἐθνικὰ μνημόσυνα, οὐ μόνον πολιτι-
κὰ, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικά. Τῆς ἐπι-
σήμου ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀτυχῶς κα-
θυστερησάσης καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
τοιούτου ἱεροῦ καθήκοντος, πέποιθα,
ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θέ-
λει λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, μιμούμε-
νος τὸ ἐκ τῆς ἐλευθέρας μνηροπόλεως
παράδειγμα, πρὸς ἀπόδειξιν τῶν κοι-
νῶν ἐθνικῶν παλμῶν κατὰ τὴν ἐν ὠρι-

σμένην ἡμέρᾳ πνευματικὴν ἀπανταχοῦ
ἐπικοινωνίαν.

Βαρεῖα καὶ πρὸς τὰς ἐμὰς ἀσθενεῖς
δυνάμεις δυσανάλογος τυγχάνει ἡ ἀ-
νατεθεῖσά μοι τιμητικὴ ἐντολή, ἦν
μετ' εὐλόγου δισταγμοῦ ἀπεδεξάμην.
Ἄλλ' ὑπήκουσα εἰς ἐνδόμυχον φωνὴν,
διατάξασάν με ὅπως προθύμως εἰσέβ-
ρω τὴν ζητηθεῖσαν ἐμὴν πενιχρὰν
συμβολὴν εἰς τὴν λαϊκὴν ταύτην τῶν
ἐν Ἀθήναις Πανελλήνων συνέλευσιν,
ἦν λίαν ἀξιεπαίνως προῦκάλεσεν ἡ
πρωτοβουλία τοῦ «**Πατριωτικοῦ ὀν-
οῦ**».

Τούτων ἕνεκα, εὐελπιστῶ, ὅτι θέλω
τύχη εὐμενοῦς ἀκροάσεως ἅμα καὶ ἐ-
πεικοῦς κρίσεως. Ἄλλως τὸ παρὰ τὸν
Βόσπορον ἐθνικὸν δράμα βεβαίως δὲν
ἔχει ἀνάγκην ἑπτορικῶν ἀνθέων. Καὶ ἡ
ξηροτέρα ἀφήγησις τοῦ μαρτυρίου, εἰς
ὃ ἔκουσιῶς ὑπεβλήθη Κωνσταντῖνος ὁ
Παλαιολόγος—ὄν ἐν τῷ σκότει τῆς
τουρκικῆς δουλείας σιγηλῶς ἀπεθέω-
σεν ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ—ἀγνὸν ἀποπνέει
ἄρωμα πράξεων ἀληθῶς ἠρωϊκῶν, ἃς
μελαγχολικῶς ἐπὶ αἰῶνας ψάλλει ἡ
λαϊκὴ μούσα, εὐαγγελιζομένη ἐθνικὴν
ἀνάστασιν.

✕

